

[Pelle Voigt]

över for vidnet, at han havde fuld dækning for disse forhandlinger i ministeriet. Har ministeren nogen som helst anelse om, hvad der kan have bibragt fuldmægtigen det indtryk, at han havde denne fulde dækning i ministeriet? Hvis ikke, er ministeren så i stand til at forklare mig det, som jeg nu flere gange har spurgt om: hvilken interesse skulle orlogskaptajn Andersen eller næstformanden i Søværnets Officersorganisation have i at fremstille sagen på denne måde, hvis det ikke netop er, fordi det faktisk er korrekt, og fordi man føler sig groft behandlet ved den måde, som denne sag er blevet behandlet på både i ministeriet og ved besvarelserne her i folketinget?

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorvidt det er almindeligt, at medarbejdere på fuldmægtigniveau i forsvarsministeriet tager initiativer i sager af så, skal vi sige problematisk en karakter som denne her uden at have deres foresattes samtykke.

Så vil jeg i øvrigt godt i forbindelse med ministerens besvarelse henlede opmærksomheden på ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2, sidste punktum, hvoraf det fremgår, at fortælle af oplysninger, der er af væsentlig betydning for sagens bedømmelse, kan straffes.

Thoft (SF):

Jeg synes, denne sag i stigende grad lugter. Det er ikke usædvanligt, at ministeren er forholdt tavs, men den larmende tavshed, vi har været vidne til i dag, synes jeg overstiger selv de værste forventninger, jeg havde om, hvorledes ministre kunne bruge folketingets spørgetid til ikke at svare på spørgsmålene.

Jeg vil godt spørge ministeren: betyder ministerens tavshed, at han fastholder sit svar til hr. Pelle Voigt som værende korrekt og det af hr. Tommy Hansen udarbejdede og af orlogskaptajn Kaj O. Andersen bekræftede notat af 8. november som værende ukorrekt?

Forsvarsministeren (Engell):

Til hr. Pelle Voigt skal jeg blot sige, at jeg ikke har til hensigt at begive mig ind i nogen form for gætterier i denne spørgetid.

Til hr. Leif Hermann: naturligvis kender jeg ministeransvarlighedsloven. Det kan jeg ikke forstå at hr. Leif Hermann tvivler på. Det er alle ministre forpligtede til.

Til hr. Thoft skal jeg blot sige, at ligegyldigt hvilke sager vi drøfter her, synes hr. Thoft, at de lugter. De besvarelser, jeg har givet både tidligere og nu, fastholder jeg naturligvis.

Pelle Voigt (SF):

Så vil jeg gerne spørge ministeren, om hans svar betyder, at han dermed meddeler folketinget, at den fremstilling, som orlogskaptajn Andersen giver i sit uafhængige vidneudsagn, og den fremstilling, som er givet af næstformanden for Søværnets officersorganisation, er ukorrekt. Ministerens fremstilling og søofficerernes fremstilling lader sig simpelt hen ikke forene. Betyder ministerens svar på dette spørgsmål, at orlogskaptajn Andersen og næstformanden for Søværnets Officersorganisation med dette notat og det vidneudsagn, der bekræfter dette notat, forsøger at føre offentligheden bag lyset? Eller er det ministeren, der forsøger at føre offentligheden bag lyset?

Leif Hermann (SF):

Jeg spurgte ikke, hvorvidt ministeren var klar over, at der fandtes en ministeransvarlighedslov, ej heller, hvorvidt ministeren var klar over, at han ikke måtte fortælle væsentlige oplysninger for folketinget. Jeg spurgte – og det er det primære – hvorvidt det er almindeligt, at ansatte i forsvarsministeriet på fuldmægtigniveau uden samtykke fra deres foresatte tager initiativer eller drøfter forhold af så problematisk en karakter, som der er tale om her, og det var ikke det, ministeren svarede på, så det vil jeg bede ministeren om at svare på nu.

Albrechtsen (VS):

Jeg har med interesse lyttet til ministerens besvarelse eller rettere sagt mangel på besvarelse af de tre spørgsmål, der er stillet om denne sag, og jeg må sige, at selv i forhold til sædvanlig standard er der tale om en så rygende mangel på besvarelse, at man får den klare fornemmelse, at der her er noget, som ikke er i orden, at der her er noget, der skal skjules, at der her er noget – som hr. Thoft